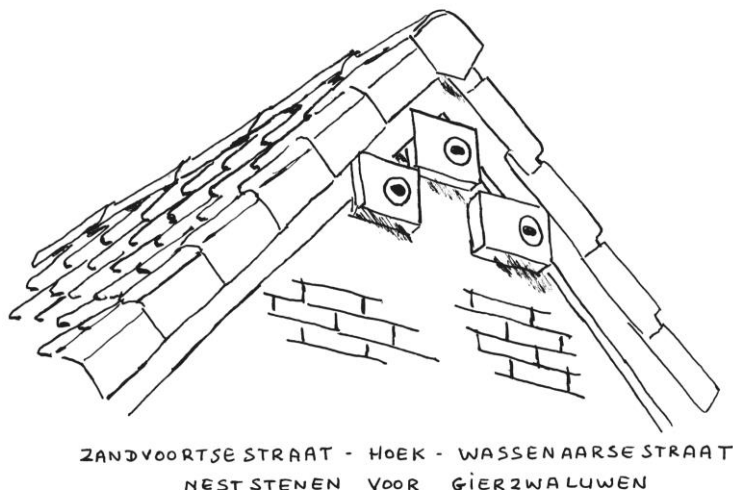

Huisvesting voor gierzwaluwen

Hein Verkade

Begin 1998 werden een aantal verouderde woningen aan de Scheveningsestraat en de

Zandvoortsestraat gesloopt. De Noordwijkse woningstichting, eigenaar van de huizen, wilde in plaats hiervan nieuwe woningen bouwen. Het geheel zou in stijl aangepast worden aan de omgeving.

Het renovatieproject ligt dicht bij diverse gierzwaluwkolonies. In de afgebroken huizen broedden zij echter niet. Het idee werd geboren om de nieuw te bouwen huizen óók geschikt te maken voor gierzwaluwen.

Er werd contact opgenomen met de woningstichting. Het idee werd direct positief opgepakt door de heer Verloop. Hij bracht de plannen onder de aandacht van het bestuur. Op hun beurt reageerden ook zij enthousiast en zegden het plaatsen van zes neststenen toe.

In overleg werd besloten de stenen in de zijmuren van de huizen aan de Zandvoortsestraat te metselen. Drie in elke topgevel aan de noordzijde van de panden. Inmiddels is dit alles volgens plan gebeurd en is het wachten op de gierzwaluwen. Hopelijk weten de vogels de nieuwe behuizingen te vinden.

Uiteraard houden wij de woningstichting en U op de hoogte van de ontwikkelingen.

Tot slot willen wij de Noordwijkse woningstichting bedanken voor hun snelle en enthousiaste medewerking aan dit project.

EERST VUT DAN IERLAND

Dick en Coby Passchier

Waarom deze stelling? Nou kijk. Wij zijn niet van die snelheidsmaniakken zo van 'in 24 uur uit en thuis naar de Noordkaap'. Daar hebben wij wel iets meer tijd voor nodig. Bovendien tweemaal overvaren, retour, brengt extra kosten met zich mee. Heb je dan ook nog maar vier weken tot je beschikking dan blijft er weinig over om rond te dolen.

Uit alle reisbeschrijvingen die je over Ierland erop naslaat, blijkt dat je hoort te dolen, wat je ook onder dolen mag verstaan. Ga er niet heen om te vogelen of naar bijzondere planten te zoeken want dan is de koek gauw op. Dolen dus.

1 April 1999, de datum voor VUT-aanvang. Het moment is er zo maar, ineens. Niet lekker lang

reikhalzend uitkijken naar **de** dag. Nee, maandag bij personeelszaken vragen hoeveel verlof je nog hebt staan en dan te horen dat je dinsdag thuis kan blijven. Van de extra tijd om je op Ierland voor te bereiden blijft niets over. Vast staat dat we begin mei weg willen en twee maanden weg willen blijven.

Tussen het moment van de afscheidsreceptie en 5 mei, de dag waarop we vertrekken, liggen twee diepe zuchten. Maar dan rijden we toch maar de straat uit, de caravanwielen bijna plat van de cadeauwijnen. (In Ierland niet te betalen).

De eerste stek is vlak bij Calais. Even rondneuzen bij Cape Gris Nez levert absoluut niets op en fossielen zoeken tussen de oude veenbanken op het strand van Wissant is al even succesloos. Dat wil zeggen, veen genoeg maar geen fossiel.

Op 7 mei steken we over om na een aantal dagen keutelen door het vaak pittoreske Zuid-Engeland op 11 mei in Fisquard aan te komen. De dag daarop turen we vanaf de rotskust over de Ierse Zee en verbazen ons over de massa's Jan van Genten, Alken, Zeekoeten, Noordse Stormvogels en onze eerste Noordse Pijlstormvogels. Er staat nogal veel wind en vooral de Noordse Pijlstormvogels maken er een sport van om als albatrossen over de golven te vliegen.

Nu moet je in de Ierse Zee minder moeite hebben om dolfijnen te zien dan bij ons, maar om ze te vinden blijft moeilijk. Hein (Verkade) leert ons bij het dolfijnenzoeken niet naar dolfijnen te zoeken, maar te letten op groepen meeuwen! Heb je die, kijk er dan onder (liefst boven zee) en de vindkans stijgt met sprongen. Ons levert het pakweg 10 dolfijnen op die we minstens een uur in de kijker houden.

Boven een wat gladder stuk zee de groep meeuwen en daaronder donkere driehoekjes die net boven het water uitsteken. Er is kennelijk een school vis dicht aan het oppervlak want de dolfijnen verplaatsen zich nauwelijks en de meeuwen duiken regelmatig als visdieven. Even later hebben de dolfijnen de buit binnen en zien we dat ze wat verderop in de grote golven helder water meesurfen. Dan pas bemerken we dat twee uur ademloos turen over zee een bar koude klus is. O nee, vutten is niet eenvoudig.

Donderdag 13 mei oversteek Fisquard-Rosslane met windkracht 6.

Direct buitengaats volop Jan van Genten en de hele lijst van gisteren om de 'Koningin Beatrix'. Na een half uur varen zijn daarvan alleen nog de Noordse Pijlstormvogels over. Wat een fantastisch gezicht om ze schijnbaar moeiteloos met golven en wind te zien 'spelen'. Beurtelings zwevend laag over een kam dan weer uit het zicht verdwijnend in een golfdal met zoveel vaart dat ze het schip voorbij zeilen. Ziedaar het natuurlijke antwoord op een bijna levenslang leven op zee. We hebben er een kwartier schokkerig videobeeld aan overgehouden.

Na drie uur lang flink schommelen, hobbelen we van de boot en racen achter een hulpvaardige Ier aan in een dikke Meereden naar een camping aan de kust.

Les één: Ieren zijn stevige.....rijders!

Wandelen over het strand levert heel veel zaagjes en tapijtschelpen op, verder regelmatig rechte zwaardscheden, kleine mantels en wat platte kleppen van paardenzadel en verder nonnetjes en kokkels.

Terug op de camping zien we een aantal Rouwkwikstaarten en families Roeken die het brood bijna uit de hand eten.

Met de beschrijving van Zuidoostelijk Ierland zijn we snel klaar. Het land stijgt heel gelijkmatig vanuit zee omhoog zonder veel verrassingen. Landbouw en veeteelt worden er kleinschalig uitgeoefend en verder liggen er wat meren. Deze staan in verbinding met de zee en de meegenomen informatie legt de nadruk op het voorkomen van de Dougalls Stern. In de verte zien we kolonies Kokmeeuwen en sterns op strandjes en eilandjes. Te ver om er de Dougalls Stern uit te halen. De vogellijst krijgt wel aanvulling maar met een wat algemener tintje: Scholekster, Tureluur, Aalscholver, Bergeend, Visdief/Noordse stern, Fitis, Rietzanger, Roodborsttapuit en Grasmus.

Het besluit links- of rechtsom de Ierse kust te verkennen wordt stevig beïnvloed door de kou in het noorden. En hier komt het al niet boven de 15° C uit. We blijven in het zuiden en gaan westwaarts door de Graafschappen Waterford en Tipperary en langs de rivier de Suir. Op de kaart wordt deze weg groen aangegeven en is dat meer dan waard. Geen meter vlak tot zelfs aardig klimwerk en dat met de caravan er achter. Op veel plaatsen een schitterend uitzicht over fraaie plaatsjes als Carrick on Suir en Clonmel en regelmatig even 'overgestoken' over die typische Eng.... sorry, Ierse eeuwenoude natuurstenen bruggen met uit iedere voeg een varen. Laat in de middag arriveren we bij de enige Ierse boerencamping die echter nog in winterslaap verkeert. Aan water en elektra is wel te komen, maar het toiletgebouw ligt plat en er is geen alternatief. Geen punt, daar hebben wij de Porta Potty voor en die in de (aan de voorzijde open) voortent neergezet. Het vanaf deze plek geboden uitzicht over het groene, glooiende Ierse landschap maakt van de sanitaire noodzaak een plezierige bezigheid. De kijker ligt steeds binnen handbereik. De vogellijst krijgt zo weer uitbreiding met Houtduif, Holenduif, Turkse Tortel en Ringmus.

Bij het raadplegen van de Jonsson 'Vogels van Europa' blijkt dat voor veel Europese vogels de Ierse Zee een te groot obstakel is. Geen specht te bekennen en Bosuil, Steenuil, Gekraagde Roodstaart, Nachtegaal en Boompieper, om er een paar te noemen, evenmin.

Maar wandelen kun je er in alle richtingen. Wij kiezen voor een ruig gebied even ten westen van de camping waarvan de toppen boven de 700 meter liggen. We gebruiken er één van om wat klauterwerk te krijgen en ontdekken dat Ierse schapen dat, al grazend, veel sneller doen. Naast Merel en Roodborst noteren we Oeverpieper, Raaf en Tapuit. Helemaal boven worden we getrakteerd op een fantastisch panorama. Her en der wat kleine plaatsjes in een glooiend landschap waar banen

zonlicht zich in rap tempo van west naar oost bewegen. Het mooie weer ligt duidelijk boven zee. Van hieruit te zien als een glimmend gouden streep. Het is maandag en bij terugkomst staat de campingeigenaar druk te gebaren of wij willen opschieten. Vanavond is DE muziekavond in de plaatselijke pub van Dungarvan. Dolen zonder Ierse muziek is niet compleet.

In de pub struikelen we over de onderdanen van een Nederlands VUT-stel dat zich in Ierland gevestigd heeft en schuiven aan hun tafel bij. Het gezelschap achter ons, bestaande uit een aantal lieden waar de kapper uren werk aan zou hebben en zo van de vissersboot of uit het veld lijkt te zijn gestapt, blijkt het orkest te zijn. Na een paar rauwe kreten in het plaatselijke dialect begint een avond kwelen over het altijd groene Ierse land, verdrongen Ierse Zonen en nog steeds in het veen rondlopende Ierse dochters. Verbaasd hoe handen als kolenschoppen, vingers als worsten zoveel gevoel in deze muziek kunnen leggen, temeer wanneer later op de avond iedere muziekhand verscholen zit achter de aangeboden glazen Iers bier. Aan de muziek is het niet merkbaar dat ze nog leeg gaan ook.

Om twaalf uur precies staat een ieder op om als finale het Ierse volkslied te zingen en dan stroomt de pub leeg.

Round tower.

Wij koesteren nu nog als een kostbaar souvenir een half uur video van deze avond.

De volgende dag passeren we de uitgestorven pub op weg naar Ardmore aan de kust. De rotskust, ruïnes en **round tower** worden er aanbevolen te bezoeken.

Op de begraafplaats grafstenen met namen als mac zus of zo en O'hier en O'daar en een geluidje dat al een tijdje aan je hoofd blijft zeuren en je dan ineens wakker maakt. Het zijn, die hebben ze in Ierland nou weer wel, Alpenkraaien. Ze zitten wat hoger, zo'n 20 meter bij ons vandaan eigenlijk heel mooi te wezen. Fraai glanzend zwart verenpak met rode poten en snavel en dat geluid wat helemaal niet bij kraaien past. Een heldere melodieuze roep. We zullen ze gauw weer tegenkomen.

Als we om Cork heenrijdend weer de kust bereiken, draaien we de caravanpoten uit op het tot dan mooiste stukje Ierland. We staan voor het schiereiland 'The Old Head of Kinsale'. Geen camping in de buurt en 40 meter van een toegangspoort met bewaking waarachter een.....golfterrein! Toegang 2 Ierse ponden per persoon en voor eigen risico. Maar we kijken hier ook 120 meter recht omlaag naar de zee met daartussen stapels Drieteenmeeuwen. Noordse Stormvogels, Alken, Zeekoeten en!...weer Alpenkraaien.

De avond brengt ons een schitterende zonsondergang, 's morgens eerst de halftamme Alpenkraai vastgelegd op foto en video en dan blijkt dat de toegangspoort open en de bewaking weg is!!

(wordt vervolgd)

Round tower.
in Ierland nog 70 over
gebouwd tussen 9^e en 12^e eeuw.
aanvankelijk als kloostertoren
Na komst Vikingen ~~terbouwd~~ tot
vluchtorrens.
diameter aan de voet $\pm$ 8 m.
hoogte $\pm$ 30 m.